

222.

Od Val. Meziříčí.

Bart. II. 367.

Já už mo-sím do-mu ít, svo - ju mi - lú na - ští - viť,

co dě - lá, jak sa má, je - li zdra - vá ja - ko já.

Ja už mosím domu ít
svoju miľú naščívť,
co dělá, jak sa má,
je-li zdravá jako já.

A ona je nemocná,
ona rána nedočká.
Daj, Bože, daj rána
co by ona dočkala.

A ona je v nemoci,
z níž í není pomoci,
daj, Bože, daj rána
co by ona dočkala

223.

Z Hrušek.

Mírně.

Má mi - lá má če - pe - ní, pantla - ma pro - ple - te - ný; o - na by - la

mo - ja mi - lá, už né - ni.

224.

Z Čejče.

Mírněji.

Já su panna nad pan - na - mi, čer - ve - né rů - že mám za ňa - dra - mi,

čer - ve - né rů - že mám za ňa - dra - mi.

Já su panna nad pannami
[: červené růže mám za ňadrami :]

Kdo ty růže nosit bude
mosí byt šohajek obíraný,
mosí mět pérečko na dvě strany.